

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511010107
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1511010107.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Ivety Zelenayovej, v trestnej veci proti obžalovanému R. R., stíhanému pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/23/2011 zo dňa 17.04.2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/23/2011 zo dňa 17.04.2014 bol obžalovaný R. R. podľa § 285 písm. d/ Tr. por. oslobodený pre dvojnásobný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zák. č. 692/2006 Z.z., zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 692/2006 Z.z. a pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení zákona č. 692/2006 Z.z., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1/ obvinený mladistvý R. R., dňa XX.X.XXXX v čase asi o XX,XX hod. v T. na H. ceste XX/A v obchodnom centre OC C. v predajni B. si vložil do ruksaku, ktorý mal so sebou, 1 ks fľaše vodky Kodiak a 1 ks fľaše Fernet Nicolaus v úmysle tieto veci odcudziť takým spôsobom, že pri pokladni za ne zaplatí, následne prešiel cez zónu pokladní bez zaplatenia za tento tovar a odišiel z predajne B., čím poškodenej spoločnosti B. J. Retail Value J., a.s., H. cesta XX/A, XXX XX T. spôsobil škodu vo výške 12,74 Eur (383,90 Sk),

a tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 12.9.2006 uložená bloková pokuta pod číslom pokutového bloku I.1222051 vo výške 500,- Sk za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

2/ obvinený R. R. dňa 7.4.2007 v čase asi o 23,00 hod. v T. na H. ul. č. XX v predajni HM Q. si zobral 2 ks tyčieniek Snickers v úmysle tieto veci odcudziť takým spôsobom, že pri pokladni za ne zaplatí, následne prešiel cez zónu pokladní bez zaplatenia za tento tovar, pričom ako videl prichádzať k jeho osobe pracovníka bezpečnostnej služby, tak sa vrátil späť do predajne, kde po dosiahnutí pracovníka SBS a jeho sprevádzaní do služobnej miestnosti predmetný tovar vyložil späť do regálu, čím poškodenej spoločnosti Q. J. SR, a.s. P. nám. X/A, T. spôsobil škodu vo výške 0,92 Eur (27,80 Sk),

a tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 12.9.2006 uložená bloková pokuta pod číslom pokutového bloku I.1222051 vo výške 500,- Sk za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

3/ obvinený R. R. dňa 8.4.2007 v čase asi o 00,15 hod. v T. na H. ul. č. XX v služobnej miestnosti HM Q. počas jeho predvádzania príslušníkmi PZ, z dôvodu dopustenia sa majetkovej trestnej činnosti, sa pokúsil o útek, pričom pri vykonávaní služobného zákroku členmi hliadky PZ smerujúcim k zaisteniu jeho osoby a k založeniu pút jeho osobe, obvinený R. R. uhrýhol do predkolenia pravej nohy nstržm. E. H., člena zakročujúcej hliadky PZ, čím poškodenému E. H. spôsobil hryznú ranu na pravom predkolení veľkosti 3x1 cm s nutnou dobou liečenia v trvaní 17 dní,

pretože obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému ukladá ochranné psychiatrické liečenie, ktoré vykoná ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa pošk. MV SR Bratislava, spol. B. a.s. H. cesta č. XX/A, T., spol. Q. J. a.s., H. cesta č. XX, T. a E. H., nar. X.X.XXXX, príslušník OO PZ Petržalka - juh sa s nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice po jeho vyhlásení dňa 17.04.2014 na č.l. 631 odvolanie proti výroku o vine, ako aj konaniu ktoré predchádzalo tomuto výroku a to v neprospech obžalovaného okresný prokurátor, ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 10.06.2014 na č.l. 640-642. Úvodom odvolateľ uviedol, že dňa 17.02.2011 podal Okresný prokurátor pre Bratislavu V pod sp. zn. 1Pv 416/2007-55 obžalobu na obv. R. R..

Po vykonaní hlavného pojednávania v danej veci Okresný súd Bratislava V samosudcom vyniesol pod sp. zn. 2T 23/2011 dňa 18.04.2013 rozsudok, ktorým obžalovaného R. R. spod vyššie citovanej obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. d/ Tr. por. oslobodil, pretože obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Na základe podaného odvolania okresného prokurátora Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp. zn. 1To 101/2013 zo dňa 18.09.2013 zrušil vyššie citovaný rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, f/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu pojednal.

Následne po vykonaní hlavného pojednávania v danej veci Okresný súd Bratislava V samosudcom vyniesol pod sp. zn. 2T 23/2011 dňa 17.04.2014 nasledovný rozsudok, ktorým obžalovaného R. R. spod vyššie citovanej obžaloby okresného prokurátora pre dvojnásobný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (bod 1 a 2) a zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (bod 3) na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený mladistvý R. R. dňa 23.09.2006 v čase asi o 13.50 hod. v T. na H. ceste č. XX/A v obchodnom centre OC C. v predajni B. si vložil do ruksaku, ktorý mal so sebou, 1ks fľaše vodky Kodiak a 1 ks fľaše Fernet Nicolaus v úmysle tieto veci odcudziť takým spôsobom, že pri pokladni za ne zaplatí, následne prešiel cez zónu pokladní bez zaplatenia za tento tovar a odišiel z predajne B., čím poškodenej spoločnosti B. J. Retail Value J. a.s., H. cesta XX/A, XXX XX T. spôsobil škodu vo výške 12,74 Eur (383,90 Sk),

A tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 12.09.2006 uložená blokovaná pokuta pod číslom pokutového bloku I.1222051 vo výške 500 Sk za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

2/ obvinený R. R. dňa 07.04.2007 v čase asi o 23.00 hod. v T. na H. ul. č. XX v predajni HM Q. si zobral 2ks tyčieniek Snickers v úmysle tieto veci odcudziť takým spôsobom, že pri pokladni za ne zaplatí, následne prešiel cez zónu pokladní bez zaplatenia za tento tovar, pričom ako videl prichádzať k jeho osobe pracovníka bezpečnostnej služby, tak sa vrátil späť do predajne, kde po dosiahnutí pracovníkom SBS a jeho sprevádzaní do služobnej miestnosti predmetný tovar vyložil späť do regálu, čím poškodenej spoločnosti Q. J. SR, a.s. P. nám. X/A, T. spôsobil škodu vo výške 0,92 Eur (27,80 Sk),

A tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 12.09.2006 uložená blokovaná pokuta pod číslom pokutového bloku I.1222051 vo výške 500 Sk za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

3/ obvinený R. R. dňa 08.04.2007 v čase asi o 00.15 hod. v T. na H. ul. č. XX v služobnej miestnosti HM Q. počas jeho predvádzania príslušníkmi PZ, z dôvodu dopustenia sa majetkovej trestnej činnosti, sa pokúsil o útek, pričom pri vykonávaní služobného zákroku členmi hliadky PZ smerujúcim k zaisteniu

jeho osoby a k založeniu pút jeho osobe, obvinený R. R. uhryzol do predkolenia pravej nohy nstržm. E. H., člena zakročujúcej hliadky PZ, čím poškodenému E. H. spôsobil hryznú ranu na pravom predkolení veľkosti 3x1 cm s nutnou dobou liečenia v trvaní 17 dní,
Podľa § 285 písm. d/ Tr. por. oslobodil, pretože obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Súd súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné psychiatrické liečenie, ktoré vykoná ústavnou formou.

A taktiež podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodených MV SR Bratislava, spol. B. a.s., a spol. Q. J. a.s. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

S daným rozhodnutím súdu sa odvolateľ nestotožnil, výrok rozsudku o vine, ako aj konanie jemu predchádzajúce považuje za nezákonné a to z nižšie uvedených dôvodov:

Súd svoj postup v podstate odôvodnil tým, že na základe odvolania okresného prokurátora Krajský súd v Bratislave nariadil súdu opätovne vypočuť znalkyňu E. W. A. k presne stanoveným otázkam, na ktoré táto odpovedala, pričom na otázku obhajcu, či je možné na 100% vylúčiť alebo potvrdiť, že obžalovaný v čase spáchania skutku konal pod vplyvom bludu uviedla, že nie je možné jednoznačne vylúčiť, že závery znaleckého posudku by boli také, že jeho ovládacie schopnosti boli úplne vymiznuté. Pacienta neskúmajú k jednotlivým trestným činom. U obžalovaného je duševná porucha dlhodobo prítomná. V súčasnosti už nie je možné túto skutočnosť zistiť. Duševná choroba ako schizofrénia môže prebiehať vo fázach, kedy pacient v jednom období koná pod vplyvom paranoidných bludov a v druhom nie. Tieto obdobia sa môžu striedať. V čase vyšetrenia znalci nemôžu uviesť, či v čase spáchania skutkov bol alebo nebol pod vplyvom paranoidných bludov. Ak by bol vyšetrovaný bezprostredne po skutku, bolo by možné povedať s väčšou istotou, či konal pod vplyvom bludov alebo nie.

Súd následne na základe vyjadrení predmetnej znalkyne uviedol, že s poukazom na uvedené závery znalcov, že nie je možné na 100% vylúčiť alebo potvrdiť, či obžalovaný v čase spáchania skutku konal pod vplyvom bludu a táto pochybnosť musí byť vyhodnotená v prospech obžalovaného v tomto smere, že v prípade jeho konania pod vplyvom bludov by boli jeho ovládacie schopnosti úplne vymiznuté, súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil so záverom, že nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Podľa § 23 Tr. zák. (nepričetnosť) Kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Úvodom k predmetnej veci uviedol, že súd v danej veci vykonal hlavné pojednávanie v dňoch 16.01.2014 a 17.04.2014 po tom, čo krajský súd uznesením pod sp. zn. 1To 101/2013 zo dňa 18.09.2013 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, f/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil predchádzajúci oslobodzujúci rozsudok súdu zo dňa 18.04.2013 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal.

Krajský súd daným uznesením súčasne vytkol súdu viacero procesných pochybení (nesprávne prijatie prehlásenia obžalovaného, nepreskúmateľné odôvodnenie rozsudku, nesporocesenie výpovedí svedkov a predložených znaleckých posudkov) ako aj mu uložil vykonanie viacerých úkonov (opätovné

vykonanie úkonov v bodoch 1/ a 2/ obžaloby, doložitie znalkyne, spracovanie predložených znaleckých posudkov a výpovedí z prípravného konania).

Aj napriek jednoznačnej úprave zo strany krajského súdu čo do nariadenia jednotlivých úkonov, súd nariadené úkony, s výnimkou doloženia znalkyne MUDr. W. A. a vylúčenia poškodeného H. nevykonával, čím podľa jeho názoru súd konal v príkrom rozpore s jeho povinnosťou danou v ustanovení § 327 ods. 1 Tr. por.

Súd dokonca v tejto veci ani nereagoval na návrh prokurátora z hlavného pojednávania zo dňa 16.01.2014, kedy prokurátor výslovne navrhol vykonať dokazovanie k bodom 1/ a 2/ obžaloby v súlade s vyššie citovaným rozhodnutím krajského súdu (strana 4 zápisnice z HP zo dňa 16.01.2014). Súd na danom pojednávaní zo dňa 16.01.2014 síce sa zaoberal návrhom na dokazovanie v tom zmysle, že odročil hlavné pojednávanie na neurčito, avšak na ďalšom pojednávaní konanom dňa 17.04.2014 súd už len skonštatoval, že návrhy prokurátora sa zamietajú a dokazovanie vyhlásil za ukončené.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd vo svojom vyššie citovanom uznesení podrobne uviedol dôvody nezákonnosti konania súdu a uviedol jednotlivé úkony, ktoré má súd vykonať po vrátení veci, nebude sa v tomto odvolaní nimi bližšie zaoberať, len uviedol, že zo strany súdu neboli žiadne realizované, s výnimkou už spomenutého výsluchu znalkyne E.. W. A. a vylúčenia poškodeného H..

Mimo vyššie uvedeného nerešpektovania krajským súdom nariadených úkonov, ďalej uviedol, že súd sa aj napriek tomu, že mu to už krajský súd vo svojom zrušovacom uznesení vytkol (strana 12 uznesenia krajského súdu sp. zn. 1To 101/2013 zo dňa 18.09.2013), opätovne vo svojom odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku nezaoberal a ani neodôvodnil otázku, či k žalovaným skutkom došlo, či tieto napĺňajú znaky trestných činov a či sa ich dopustil obžalovaný, a teda či v danom prípade nebol skôr namieste postup podľa § 285 ods. a/ až c/ Tr. por.

Súd taktiež podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné psychiatrické liečenie, ktoré vykoná ústavnou formou a podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodených MV SR T., spo. B. a.s., a spol. Q. J. a.s. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, avšak v odôvodnení svojho oslobodzujúceho rozsudku sa dôvodmi tohto postupu vôbec nezaoberal a ani ich nevyvetlil.

Daným postupom podľa jeho názoru súd opätovne úplne znegoval jeho povinnosť ustanovenú v § 168 ods. 1 Tr. por., čím sa jeho oslobodzujúci rozsudok stáva opätovne absolútne nepreskúmateľný, čo už krajský súd, ako už vyššie uviedol, skonštatoval vo svojom predchádzajúcom zrušovacom uznesení.

Taktiež mimo vyššie uvedených pochybení súdu sa zaoberal aj dôvodmi vydania oslobodzujúceho rozsudku, ktoré súd skonštatoval vo svojom odôvodnení, nakoľko ich nepovažuje za zákonné a náležité.

Súd mal za povinnosť doložitím znalkyne E.. A. určiť, či boli alebo neboli u obžalovaného zachované ovládacie schopnosti počas skutkov.

Predmetná znalkyňa bola na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2014 doložitá, pričom k danej problematike jednoznačne na otázku súdu, či boli vymiznuté ovládacie schopnosti obžalovaného alebo neboli uviedla, že úplne vymiznuté neboli, z forenzného hľadiska boli ovládacie schopnosti znížené v podstatnej miere, rozpoznávacie schopnosti boli zachované.

Znalkyňa počas celého výsluchu zotrvala na svojom stanovisku, pričom v otázke prítomnosti možných bludov u obžalovaného opakovane uviedla, že tieto sa počas vyšetrenia obžalovaného nemanifestovali a znalci ani nezistili iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie záveru, že obžalovaný konal pod vplyvom bludov. Výslovne potvrdila, že bludy neboli preukázané a potvrdené počas skutkov.

S daným jednoznačným vyjadrením znalkyne o zníženej ovládacej schopnosti obžalovaného v čase skutkov sa súd žiadnym spôsobom vo svojom odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku nevysporiadal a žiadnym spôsobom ho ani nevyvrátil, i keď dané vyjadrenie je jasne preukazuje tzv. zníženú prítomnosť obžalovaného v kontexte prípadu a doterajších vyjadrení znalcov.

Súdom uvádzané odôvodnenie, že znalkyňa nevyvylúčila konanie obžalovaného pod vplyvom bludu, čo treba vyhodnotiť v prospech obžalovaného, že by boli jeho ovládacie schopnosti vymiznuté, nemá oporu v Trestnom zákone.

K uvedenému je potrebné v prvom rade uviesť, že znalkyňa v podstate na hypotetickú otázku obhajkyne uviedla, že nie je možné na 100% zo strany znalcov vylúčiť alebo potvrdiť, že obžalovaný v čase spáchania skutku konal pod vplyvom bludu.

§ 23 Tr. zák., ale jasne definuje podmienky nepríčetnosti páchatel'a, ktoré musia byť v priebehu trestného konania preukázané.

Samotné pochybnosti v splnení podmienok nepríčetnosti nemôžu viesť súd k názoru, že vysloví automaticky nepríčetnosť páchatel'a, tak ako to učinil súd vo svojom oslobodzujúcom rozsudku. Uvedené vyplýva z koncepcie Tr. zák., ktorý nedefinuje pojem príčetnosti, ale len pojem nepríčetnosti. Potom je zrejmé, že pokiaľ má byť aplikovaný daný pojem s jeho následkami vyvedenými z Trestného zákona a Trestného poriadku tak musí byť daný pojem teda vrátane jeho kritérií na splnenie, právne a skutkovo preukázaný, čo v predmetnom trestnom konaní nenastalo. (Nehovoriac už o tom, že znalkyňa na danú otázku prítomnosti bludov odpovedala opakovane v podstate hypoteticky len v kontexte toho, že obžalovaný nebol vyšetrený bezprostredne po skutku, pričom však neustále súčasne zotrvala na svojom vyššie uvedenom vyjadrení, že u obžalovaného boli ovládacie schopnosti znížené v podstatnej miere).

Keďže súd nemal za jednoznačne preukázané vymiznutie ovládacích schopností obžalovaného počas skutkov, naopak mal preukázanú túto schopnosť za zníženú, mal potom súd vysloviť konanie obžalovaného za konanie v zníženej príčetnosti, ktorá však nemá za následok postup súdu podľa § 285 písm. d/ Tr. por., tak ako to urobil súd vo svojom rozsudku, pretože skutočnosť, že trestný čin bol spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti nevyklučuje trestnú zodpovednosť (obdobnej judikatúra R 17/1993).

Mimo vyššie uvedeného podotkol k výsluchu znalkyne E.. W. A., že táto výslovne súdu uviedla, že znalci neskúmali obžalovaného k jednotlivým trestným činom, ale sa vyjadrili v kontexte celej trestnej činnosti, na čo prokurátor požadoval vykonanie nového znaleckého skúmania inými znalcami, čo súd zamietol.

Domnieva sa, že skutočnosť že sa znalci nezaoberali skúmaním obžalovaného k jednotlivým skutkom je v rozpore s judikatúrou R 17/1979 podľa ktorej sa schopnosť obvineného rozpoznať protiprávnosť svojho konania a ovládať ho musí posudzovať vždy z hľadiska konkrétneho trestného činu, pretože pri spáchaní niekoľkých trestných činov môže byť páchatel' vo vzťahu k niektorým z nich príčetný a vo vzťahu k iným nepríčetný.

Preto sa domnieva, že súd pochybil pri zamietnutí návrhu prokurátora na vykonanie dôkazu - nového psychiatrického znaleckého skúmania duševného stavu obvineného a tento bol súd povinný vykonať.

Záverom len k veci dodáva, že je úplným paradoxom daný postup súdu (§ 285 písm. d/ Tr. por.) voči bodom 1/ a 2/ obžaloby za situácie, kedy súd odmietol akceptovať názor krajského súdu o nezákonnom prijatí prehlásenia obžalovaného o vine a má za to, že toto prehlásenie bolo učené zákonne.

Potom je zrejmé, že súd daným postupom podľa § 285 písm. d/ Tr. por. prelomil aj svoje vlastné rozhodnutie, ktorým prijal vinu obžalovaného za spáchanie skutkov pod bodmi 1/ a 2/ obžaloby.

S poukazom na uvedené je potom toho názoru, že súd konal nezákonne, keď obžalovaného R. R. spod podanej obžaloby oslobodil. Podľa jeho názoru mal ďalej konať a vykonať dokazovanie v zmysle vyššie citovaného uznesenia krajského súdu a následne vo veci rozhodnúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom navrhol, aby senát krajského súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o vine a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods.

3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za predčasné založené na nedostatočných zisteniach.

Podľa § 23 Tr. zák. kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby napadnutých výrokov rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por., ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 63/2009 vyplýva, že obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením (§ 206 ods. 1 Tr.por.), ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Tr. Por.. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom, oprieť obžalobu je nevyhnutné takéhoto svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znova vypočuť) a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (právo na kontradiktórny postup). Takto je povinný postupovať aj vtedy, ak ide o svedka, ktorý má právo odmietnuť vypovedať podľa § 130 Tr. por.

Podľa rozhodnutia NS SR č. R 54/2013-I Zbierky rozhodnutí obvinený, resp. jeho obhajca, musí mať vždy reálnu možnosť uplatniť právo na obhajobu a je len na ňom, či ho využije. Obvinený tak môže urobiť až potom, ako bol riadne upovedomený o čase a mieste vykonania výsluchu konkrétneho svedka. Iba všeobecné poučenie obvineného a jeho obhajcu o možnosti zúčastniť sa vyšetrovacích úkonov podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. por. nemožno považovať za dostatočné, lebo takéto poučenie nezohľadňuje povinnosť policajta, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 213 ods. 3 Tr. por., ani podmienky čítania zápisnice

o výpovedi svedka (spoluobvineného), vyplývajúce z § 263 ods. 3, ods. 4 Tr. por. Tieto ustanovenia úzko súvisia a musia byť aplikované v jednote a nie izolovane.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že v tejto predmetnej trestnej veci už raz rozhodoval a to uznesením sp. zn. 1To/101/2013 zo dňa 18.09.2013, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. f/ Tr. por. zrušil predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. predmetnú vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací súd mimoriadne podrobne rozviedol, aké procesné a hmotnoprávne pochybenia súdu I. stupňa v rámci svojej prieskumnej činnosti zistil, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie tohto uznesenia bez potreby tieto mechanicky opakovať. V odôvodnení svojho predchádzajúceho rozhodnutia odvolací súd jednoznačne uviedol konkrétne úlohy, ktoré mal súd I. stupňa za povinnosť vykonať.

Súd I. stupňa po zrušení vyššie uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu absolútne nerešpektoval pokyny odvolacieho súdu a tieto s výnimkou doloženia znalkyne MUDr. W. A. a rozhodnutia o nepripustení poškodeného H. vôbec nevykonal a to i napriek tomu, že ich vykonania sa na hlavnom pojednávaní správne domáhal intervenujúci prokurátor.

Inými slovami povedané, súd I. stupňa i napriek jednoznačne uvedeným pokynom nevykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., v dôsledku čoho nedostatočne zistený skutkový stav, resp. vykonané dôkazy aj nesprávne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Okrem toho odvolací súd poukazuje na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa, ktorý postupoval v príkrom rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., pretože sa v odôvodnení selektívne, nedostatočne a najmä jednostranne venoval výlučne odôvodňovaniu otázky príčetnosti obžalovaného, avšak sa vôbec nezaoberal ďalšími podstatnými skutočnosťami, t.j. či sa vôbec skutky stali, či sú trestnými činmi a akými, či ich vôbec spáchal samotný obžalovaný. Až po zistení, že boli naplnené a najmä preukázané tieto zákonom predpísané náležitosti v § 119 ods. 1 Tr. por. mohol až následne súd I. stupňa pristúpiť k skúmaniu otázky príčetnosti obžalovaného.

V prvom rade odvolací súd opätovne konštatuje, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2011 nedodrжал zákonný postup pri procese zisťovania a následného prijatia vyhlásenia obžalovaného, v dôsledku čoho možno konštatovať, že jeho vyhlásenie bolo prijaté v rozpore so zákonom a v ďalšom nie je možné na ne prihliadať.

Inými slovami povedané, priamym dôsledkom toho záveru uvedeného v predchádzajúcom odseku ohľadne vyhlásenia obžalovaného R. R., do dnešného dňa nebolo žiadnym spôsobom vykonané dokazovanie k bodu 1/ a 2/ napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa!

Z. súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolacími námietkami odvolateľa týkajúce sa tejto časti. Súd I. stupňa absolútne nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu a dokazovanie k bodu 1/ a 2/ nevykonal a to i napriek upozorneniu a návrhu intervenujúceho prokurátora na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.01.2014 na č.l. 621, pričom dokonca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.04.2014 dokonca tento návrh zamietol.

V tomto smere odvolací súd dáva do pozornosti R 17/1979, z obsahu ktorého vyplýva, že najskôr sa mal súd I. stupňa v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní zaoberať, či všetky tri skutky uvedené v obžalobe sa stali, či nimi boli spáchané príslušné trestné činy a ich spáchanie obžalovaným bolo dostatočne a bezpečne preukázané a až následne mohol skúmať otázku príčetnosti obžalovaného.

V druhom rade odvolací súd opätovne konštatuje, že súd I. stupňa nesplnil pokyn a nevypustil z dôkazného materiálu výpoveď svedka H. P. z prípravného konania z č.l. 54-56, ktorú na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.04.2013 na č.l. 575 uznesením podľa § 263 Tr. por. prečítal.

K tejto výpovedi svedka H. P. odvolací súd opätovne konštatuje, že táto je nezákonná a teda aj procesne nepoužiteľná ako dôkaz a to na základe skutočností, ktoré odvolací súd mimoriadne podrobne rozobral v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení.

V treťom rade tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ďalšie pochybenie súdu I. stupňa. Zo spisového materiálu totiž vyplýva, že ku skutku pod bodom 3/ obžaloby (ku ktorému súd I. stupňa vykonával dokazovanie) bol v prípravnom konaní vypočutý v procesnom postavení svedka R. W. a to konkrétne dňa 12.11.2010 (č.l. 234-236). K tejto výpovedi svedka R. W. odvolací súd konštatuje, že táto je zákonná a teda aj procesne použiteľná ako dôkaz, pretože o mieste a čase jeho výsluchu bol riadne upovedomený ako obhajca obžalovaného, tak aj samotný obžalovaný, čo preukazuje zápisnica na č.l. 236. Súd I. stupňa sa však s touto výpoveďou žiadnym spôsobom nevysporiadal a nesprocesnil.

V štvrtom rade odvolací súd poukazuje na ďalšie pochybenie súdu I. stupňa v prípravnom konaní bol v procesnom postavení svedka vypočutý aj Q. T. a to dňa 12.11.2010 (č.l. 237-239). K tejto výpovedi svedka Q. T. odvolací súd konštatuje, že táto je zákonná a teda aj procesne použiteľná ako dôkaz, pretože o mieste a čase jeho výsluchu bol riadne upovedomený ako obhajca obžalovaného, tak aj samotný obžalovaný, čo preukazuje zápisnica na č.l. 239. Súd I. stupňa sa však s touto výpoveďou žiadnym spôsobom nevysporiadal a nesprocesnil.

V piatom rade odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa nespĺnil pokyn odvolacieho súdu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, keď ohľadne znaleckých posudkov.

Ide o znalecký posudok č. 28/2011 a 23/2011(č.l.348-358) vypracovaný E.. P. J. a E.. S. E. ku dňu 3.3.2011 a to na základe príkazu OS BA V sp. zn. 0Tp 105/2011 zo dňa 16.02.2011 v jeho inej trestnej veci vedenej na OR PZ SR Bratislava V pod sp. zn. ORP-1178/2-OVK-B5-2008, ako aj znalecký posudok č. 14/10/2010 vypracovaný E.. L. T. a E.. C. U. ku dňu 8.2.2010 na základe príkazu OS BA I sp.zn. 0Tp 4/2010 v inej trestnej veci obžalovaného vedenej na bývalom ÚJaKP OR PZ SR Bratislava I pod sp. zn. ORP-1399/1-OVK-B1-2009 (č.l. 417-430).

V súvislosti s týmito znaleckými posudkami odvolací súd opätovne konštatuje, že v tejto konkrétnej trestnej (i keď toho istého obvineného), nie je možné použiť znalecký posudok o duševnom stave obvineného z inej trestnej veci v jeho ďalšej trestnej veci, v ktorej je vedené nové trestné konanie. Takýto znalecký posudok z inej trestnej veci možno použiť iba vo forme listinného dôkazu, ktorý bol súd povinný oboznámiť postupom podľa § 269 Tr. por., čo zhodne potvrdzuje aj rozhodnutie NS SR č. R 11/1982 Zbierky.

Predložené listinné dôkazy, t.j. znalecké posudky E.. P. J. a E.. S. E., ako aj E.. L. T. a E.. C. U. sú v danej prejednávanej trestnej veci dôležité aj z iného dôvodu. Odvolací súd upozorňuje, že tieto znalecké posudky boli predložené až v súdnom konaní obžalovaným, avšak neboli do dnešného dňa žiadnym spôsobom sprocesnené, pretože neboli prečítané zákonným postupom podľa § 269 Tr. por. ani jeho predkladateľom a v konečnom dôsledku ani predsedníčkou senátu ako listinný dôkaz.

V šiestom rade odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa sa dôsledne neriadil pokynmi odvolacieho súdu ohľadne dopočutia znalkyne E.. Zuzany A. podrobne uvedenými v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení.

Vo veci bol vypracovaný ústavný psychiatrický súdno-znalecký posudok znaleckej organizácie Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela (č.l. 520-551) bol vypracovaný v januári 2013 po oboznámení sa so znaleckými posudkami E.. D. J., E.. P. J. a jeho doplnenie ZP č. 27/2007 a č. 35/2007, č. 28/2007, znalcov E.. P. J. a č. 23/2007 E.. S. E., č. 14/10/2010 E.. C. U. B. a E.. L. T. CSc. V závere ústavného súdno-znaleckého posudku znalci konštatujú, že obvinený dlhodobo trpí na duševnú poruchu, a to na reziduálnu paranoidnú schizofréniu a postprocesuálnu zmenu osobnosti. Aj súčasné vyšetrenie probanta preukazuje známky prebehnutého schizofrénného ochorenia, v súčasnej dobe ide o tzv. reziduálne symptómy pri oslabených tzv. pozitívnych príznakoch / prítomné je bludné paranoidné nastavenie, prvky autizmu, oslabené testovanie reality, impulzívne konanie s agresivitou, ktoré je aj bludne motivované/. Pretrvávajú však hlavne negatívne príznaky, ktoré sa aj v súčasnosti označujú ako postprocesuálny alebo postschizofrénný defekt osobnosti. Epizodicky sa v určitých obdobiach záťaž

v dôsledku paranoidného vnímania reality manifestuje u obvineného impulzívne konanie s agresivitou, ktoré je patologicky podmienené.

Duševná choroba, ktorou obvinený trpí mala podstatný vplyv najmä na jeho ovládacie schopnosti. Obvinený na základe tejto duševnej choroby vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, ale nemohol v plnej miere svoje konanie ovládať. Zníženie schopnosti ovládať svoje konanie bolo pri čine útoku na verejného činiteľa v podstatnej miere.

Znalkyňa E.. W. A. bola poverená písomným vypracovaním znaleckého posudku, ako aj vypočutím, čo vyplýva zo splnomocnenia na č.l. 572.

Znalkyňa E.. W. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.04.2013 vypovedala so súhlasným stanoviskom kolegov, ktorí sa podieľali na vypracovaní znaleckého posudku. Pri výsluchu zo strany prokurátora vypovedala, že obžalovaný vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, ale nevedel svoje konanie ovládať a to v plnej miere. Pri odstraňovaní rozporov so znením v písomne vypracovanom znaleckom posudku kde bola uvedená formulácia „v podstatnej miere“, znalkyňa dôvodila, že sa znalci zhodli na termíne uvedenom v znaleckom posudku a úplné vymiznutie je vyprofilované vtedy, ak je tam blud, halucinácie, čiže stav je psychotický, čo znamená, že je úplné vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích vlastností. Napokon znalkyňa ustálila, že v čase spáchania trestného činu obžalovaný mohol ovládať svoje konanie v podstatnej miere!

Z citovaných prednesov znalkyne z hlavného pojednávania je zrejmé, že medzi závermi uvedenými v písomne vypracovanom posudku znaleckej organizácie a jej vyjadreniami na hlavnom pojednávaní ohľadne ovládacej zložky obžalovaného vznikol rozpor, pričom pri snahe o jeho odstránenie v rámci výsluchu vygenerovala znalkyňa ešte väčší rozpor svojim tvrdením, že v čase spáchania trestného činu obžalovaný mohol ovládať svoje konanie v podstatnej miere! Toto jej posledné tvrdenie ostalo absolútne bez povšimnutia a to i napriek tomu, že je absolútne v rozpore ako s písomnými závermi posudku, tak i s jej predchádzajúcimi tvrdeniami prednesenými na tom istom hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.01.2014 sa súd I. stupňa pokúsil neúspešne splniť pokyny odvolacieho súdu, kde menovaná znalkyňa uviedla, že u obžalovaného R. R. zistili formu reziduálnej schizofrénie. Čo sa týka paranoidných či bludných nastavení, tieto mohol obžalovaný mať, v čase jeho vyšetrenia však neboli vypreparované (nevyexplorované). Blud má totiž svoje kritériá, ktoré pokiaľ neboli naplnené, tak sa dá hovoriť o nastavení, konceptoch, čiže obžalovaný jednoznačne nekonal pod vplyvom paranoidne perzekučným bludom. V čase spáchania skutku sa konanie pod vplyvom takéhoto bludu nevylučuje, pričom znalkyňa uviedla, že v podstate nevedia s istotou odpovedať, či obžalovaný v čase skutku konal pod vplyvom paranoidných bludov. Ak by konal pod vplyvom týchto bludov, tak by boli jeho ovládacie schopnosti úplne vymiznuté, pričom znalkyňa je presvedčená, že v súčasnosti túto skutočnosť nie je možné spätne zistiť. Tieto závery platia vo všeobecnosti, pretože neskúmali pacienta k jednotlivým trestným činom.

Odvolací súd opätovne konštatuje, že z vyššie podrobne citovaných vyjadrení vyplýva, že u obžalovaného bola síce diagnostikovaná duševná porucha ako jedným z viacerých predpoklad nepríčetnosti obžalovaného, avšak neboli u neho diagnostikované úplné vymiznuté jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti, a preto nemožno hovoriť v jeho prípade o nepríčetnosti tak, ako to uvádza súd I. stupňa vo svojom odôvodnení rozsudku. Znalkyňa E.. W. A. nevedela jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností uviesť, či u obžalovaného R. R. boli prítomné paranoidné bludy a to či v čase jeho vyšetrenia či v čase páchania skutkov. Len za preukázania existencie či prítomnosti takýchto bludov by bolo možné skonštatovať, že jeho ovládacie schopnosti boli úplne vymiznuté.

Z uvedeného potom vyplýva, že u obžalovaného treba zatiaľ hovoriť len o naplnení jedného kritéria jeho úplnej nepríčetnosti a tou je jeho trpenie duševnou poruchou, bez prístúpenia ďalšieho potrebného, aspoň jedného z nižšie uvedených kritérií. Keďže ovládacie schopnosti u obžalovaného boli znížené v podstatnej miere, resp. úplné vymiznutie jednoznačne a bez pochyb preukázané nebolo, nemožno hovoriť o naplnení kritéria nepríčetnosti spočívajúceho vo vymiznutí ovládacej schopnosti.

U obžalovaného došlo len k zníženiu schopnosti ovládať svoje konanie a potom jeho stav treba posúdiť ako stav tzv. zmenšenej príčetnosti, pretože obžalovaný trpí duševnou poruchou, na základe ktorej

došlo v jeho prípade k podstatnému zníženiu schopnosti ovládania sa počas činu, avšak nedošlo k jej vymiznutiu.

Správne odvolateľ dôvodil, že zmenšená príčetnosti však nemá za následok postup súdu podľa § 285 písm. d/ Tr. por. tak ako to urobil súd vo svojom rozsudku, pretože skutočnosť, že trestný čin bol spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti nevylučuje trestnú zodpovednosť (obdobne judikatúra R 17/1993).

Taktiež odvolateľ správne dôvodil odvolacou námietkou, že znalci sa nezaoberali skúmaním duševného stavu obžalovaného k jednotlivým skutkom, čo je naozaj v rozpore s rozhodnutím R 17/1979.

Otázka posúdenia príčetnosti je otázkou právnou, jej posúdenie náleží orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu a to na základe riadne a zákonne vykonaným dôkazom, svojou povahou však posúdenie tejto otázky vyžaduje odborných znalostí znalcov z príslušného odboru. Pri posudzovaní otázky príčetnosti je teda hľadisko biologické vyhodnocované znalcami podkladom pre právny názor vyslovený súdom. Každopádne sa však nezisťuje príčetnosť ako taká, ale vždy len príčetnosť vo vzťahu k určitému činu.

V danom konkrétnom prípade však ostala i po doplnenom dokazovaní v intenciách pokynov odvolacieho súdu otvorená otázka, či bola alebo nebola u obžalovaného R. R. zachovaná ovládacia zložka a najmä do akej miery. Okrem toho súd I. stupňa i napriek oprávnenej otázke intervenujúceho prokurátora ohľadne toho, či znalci skúmali otázku príčetnosti ku všetkým žalovaným činom, túto vôbec neriešil, ba dokonca túto odignoroval.

V tejto veci odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že znalecká organizácia Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela bola do konania pribratá na základe ustanovenia § 143 ods. 1 Tr. por. Súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 146 Tr. por. sa snažil vzniknuté pochybnosti odstrániť dopočutím znalkyne, avšak bezvýsledne. navyše znalkyňa pri výsluchu uviedla, že požadované informácie nie sú schopní už spätne zistiť.

V tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odvolacou námietkou odvolateľa, ktorý poukazoval na chybný postup súdu I. stupňa, ktorý zamietol návrh intervenujúceho prokurátora na vykonanie nového znaleckého skúmania duševného stavu, pretože za danej vzniknutej situácie sa takýto postup javí ako nevyhnutný a potrebný.

Úlohou súdu I. stupňa bude:

? opätovne predvolať obžalovaného R. R., dodržať v celosti zákonný postup určený v § 257 Tr. por. v znení do 31.08.2011, poučiť tohto, umožniť mu poradu s obhajkyňou, túto skutočnosť zaznamenať v zápisnici, následne mu položiť otázky uvedené v § 333 Tr. por., zistiť stanovisko osôb určených v § 257 ods. 5 Tr. por. a následne podľa druhu prehlásenia rozhodnúť o ňom,

? v prípade, že obžalovaný učiní prehlásenie uvedené v § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por., bude potrebné v konečnom dôsledku jeho takéto prehlásenie neprijat',

? vo veci vykonať kompletne dokazovanie ako k bodom 1/ a 2/ obžaloby, tak aj nižšie podrobne naznačené dokazovanie k bodu 3/ obžaloby.

? vypustiť z dôkazného materiálu ako výpoveď svedka H. P. z prípravného konania z č.l. 54-46, tak aj uznesenie, ktorým bola táto jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.04.2013 prečítaná,

? procesne sa vysporiadať s výpoveďou svedkov H. P., zo dňa 12.11.2010 (č.l. 231-239), R. W., zo dňa 12.11.2010 (č.l. 234-236) a Q. T., zo dňa 12.11.2010 (č.l. 237-239) a to buď ich prečítaním postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. za splnenia zákonných podmienok tam uvedených alebo menovaných svedkov predvolať a vypočuť na hlavnom pojednávaní,

? sprocesniť znalecký posudok č. 28/2011 a 23/2011(č.l. 348-358) vypracovaný E.. P. J. a E.. S. E. ku dňu 3.3.2011, ako aj znalecký posudok č. 14/10/2010 vypracovaný E.. L. T. a E.. C. U. ku dňu 8.2.2010

postupom podľa § 269 Tr. por. a tieto na hlavnom pojednávaní prečítať, čo bude potrebné zaznamenať do zápisnice o hlavnom pojednávaní,

? v ďalšom už nebude možné prihliadať na vyjadrenia znalkyne E.. J. k znaleckému posudku, ktoré učinila na hlavnom pojednávaní dňa 15.03.2012 a ani na vyjadrenia znaleckej organizácie Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela obsiahnuté v jej znaleckom posudku, resp. pri výsluchu poverenej znalkyne.

? v súlade s ustanovením § 143 ods. 1 Tr. por. pribrať do konania inú znaleckú organizáciu, resp. zväžiť vzhľadom na obtiažnosť skúmanej problematiky možnosť postupu podľa § 147 ods. 1 Tr. por., ktorého úlohou bude vypracovať znalecký posudok, v ktorom zodpovie všetky potrebné otázky ohľadne psychického stavu obžalovaného, najmä ohľadne ovládacej a rozpoznávacej zložky.

Až na základe takto doplneného vykonaného dokazovania v rozsahu určenom odvolacím súdom bude možné vysloviť jednoznačný záver v otázke príčetnosti obžalovaného, resp. v otázke či vôbec a ak áno v akej miere bola u neho zachovaná ovládacia zložka a následne vo veci aj spravodlivo rozhodnúť.

Krajský súd v Bratislave preto na základe odvolania podaného Okresnou prokuratúrou Bratislava V napadnutý rozsudok na základe procesných pochybení a nedostatočne zisteného skutkového stavu zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a následne vo veci spravodlivo rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.